

unge er indforstået hermed. Med virkning fra 1. januar 2001 er denne mulighed forlænget til den unge fylder 23 år. I anbringelsessteder, hvor unge helt op til 23 år bor, kan det være vanskeligt at indføre et totalt rygeforbud. En fravigelse af reglerne kan dog stadig kunne ske under hensyntagen til, at ingen ufrivilligt udsættes for passiv rygning.

Med forslaget er der derfor givet mulighed for, at kommunalbestyrelsen eller amtsrådet i helt særlige tilfælde kan give tilladelse til, at en fritidsklub eller et anbringelsessted kan fravige bestemmelserne om rygeforbud.

Det vil i øvrigt være op til ledelsen på den enkelte sociale institution – ud fra de ordensforskrifter, der gælder det pågældende sted samt ud fra hensynet til den pædagogiske og behandlingsmæssige indsats over for barnet eller den unge – at beslutte, hvilke sanktioner, der skal kunne gøres gældende over for børn og unge, der i gentagne tilfælde overtræder ryge reglerne.

Til nr. 2

Med ændringen rettes en skrivefejl i lovens § 8.

Til nr. 3 og nr. 4

Efter § 10 a skal selvejende undervisningsinstitutioner, til hvis drift der ydes offentligt tilskud, der dækker mere end 50 % af institutionens driftsomkostninger, senest med virkning fra den 1. august 2001 fastsætte bestemmelser om røgfri miljøer. Reglen omfatter en lang række institutionstyper, som er meget uensartede, og som har en stærk tradition for selvforvaltning.

Blandt disse institutioner findes fri grundskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler, som til dels fungerer som et alternativ til folkeskolen, og hvor en del af eleverne således opfylder deres undervisningspligt. Alligevel lægges der i lovforslaget ikke op til en regulering svarende til i folkeskolen, jf. forslaget til ny § 2 a, hvilket skal ses på baggrund af traditionen inden for lovgivningen på de frie skolers område.

Der er imidlertid i lyset af de betydelige offentlige tilskud til skolerne og det moralske ansvar, som følger af deres rolle, navnlig i forhold til elever indtil 9. klasse-trin, en klar forventning om, at disse skoler vil udforme en rygepolitik med henblik på – i lighed med folkeskolen – at opnå en tilfredsstillende beskyttelse af deres elever mod passiv rygning og påvirkning til ryge. Denne forventning understøttes af tilkendegivelser fra skoleorganisationer i anledning af lovforslaget.

De bestemmelser, skolerne fastsætter, vil ikke blot være afgørende for, hvordan elever, lærere og andre på skolen agerer i dagligdagen, men vil også kunne

indgå i overvejelserne forud for ansøgning om optagelse på skolen, og de vil give mulighed for på et senere tidspunkt at danne sig et generelt billede af situationen på skolerne for så vidt angår rygning.

Efter § 10, a, stk. 2, gælder reglerne i § 2 b, stk. 1-3, i de tilfælde, hvor der er indgået aftale med andre uden for staten, amtskommune eller kommune om at udføre sociale opgaver for myndigheden. Det gælder f.eks. private dag- og klubtilbud, herunder selvejende daginstitutioner og puljeordninger og døgninstitutioner m.v. for børn og unge.

Efter § 10 a, stk. 3, skal der ikke fastsættes regler i de tilfælde, hvor den sociale opgave udføres i et privat hjem som f.eks. et kommunalt dagplejehjem eller en plejefamilie. Regeringen har ikke ønsket at fastsætte regler om rygning i folks eget hjem.

Det skal imidlertid bemærkes, at det allerede følger af Socialministeriets Vejledning om dagtilbud m.v. til børn efter lov om social service, at det henstilles til kommunerne, at der tages initiativ til sikring af, at der ikke ryges i de lokaler i dagplejehjem, hvor børnene opholder sig. Ved vurderingen af hjemmets egnethed i forbindelse med godkendelse af dagplejehjem må kommunen lade spørgsmålet om rygning i hjemmet indgå med særdeles stor vægt.

Private, som udfører opgaver for det offentlige på det sociale område kan være organiseret på forskellige måder. Om en døgninstitution eller et opholdssted for børn og unge er omfattet af lov om røgfri miljøer, må derfor bero på den aftale, som anbringelsesstedet har indgået med en offentlig myndighed.

I langt de fleste tilfælde foreligger der en overenskomst eller aftale mellem en privat institution og en offentlig myndighed om, at det offentlige afholder mere end 50 procent af udgifterne til institutionens drift. I disse tilfælde er institutionen omfattet af lov om røgfri miljøer.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det f.eks. i forbindelse med puljeordninger kan forekomme, at kommunen betaler under halvdelen af udgifterne. I sådanne tilfælde vil det være naturligt, at den ansvarlige myndighed og institutionen ved indgåelse af driftsaftalen overvejer, om det skal være et aftalevilkår, at der fastsættes regler om tobaksrygning i institutionen.

Overtrædelse af lov om røgfri miljøer er ikke sanktioneret ved lov. Som i den nuværende lov er det forudsat, at de ansvarlige myndigheder ved at anvende almindelige ordensforskrifter sikrer, at loven overholdes.

De offentlige myndigheder bør ved indgåelse af driftsaftaler så vidt muligt gøre det til en betingelse for at indgå aftale, at den pågældende institution/opholds-